

Paralely tu jsou

Na srovnání s americkým Silicon Valley reaguje v Brně řada lidí z oboru mírným obracením obličeje v sloup; mají pocit, že velikostí a významem jsou obě místa nesrovnatelná. A raději odkazují na geograficky i rozměrem bližší evropská technologická centra v belgické Lovani či rakouském Štýrském Hradci.

Nicméně i v případě Silicon Valley nejde ani tak o velikost, jako spíše o koncept, o soubor věcí, z jejichž správného namíchání vykvasil tento nejen americký, ale i celosvětový feno-

později vytvořili vyhledávač Google. Brněnské školy sice zatím nevyprodukují zástupy dolarových miliardářů, ale studovali tam jak zástupci starší generace místních chytrých hlav, jako je třeba Václav Muchna, zakladatel firmy Y Soft s obratem ve stovkách milionů korun a s pobočkami v Japonsku či Americe, tak té mladší, o niž se perou firmy či která rovnou rozjždí vlastní byznys. „Přesné statistiky nemáme, ale naši absolventi na úřady práce nechodí,“ říká proděkan Fakulty informačních technologií VUT Zdeněk Bouša.

povídáčku; jisté ovšem je, že jim finance pomáhal sehnat.)

V Brně dnes roli vizionářského děkana Termana do velké míry hraje Jihomoravské inovační centrum (JIC). Jde o společný projekt města Brna, Jihomoravského kraje a čtyř místních univerzit, který vznikl před sedmi lety a dnes je neaktivnější a největší svého druhu v Česku. Zrodu centra paradoxně pomohla událost, označovaná svého času za velký problém: výrobce elektronických součástek Flextronics přesunul továrnu dále na Východ a za-

Na Haiti se už osvědčila. (Na projekci Gina a tým Gina Software)

mén. A s takovým přístupem paralely hledat a nacházet lze. V severní Kalifornii už od konce 19. století kvetl hlavně elektrotechnický průmysl, brněnská průmyslová tradice nezahrnuje jen strojírenství nebo textil, ale i sofistikované obory typu elektronové mikroskopie. V těsné blízkosti kvetoucího průmyslu pak vyrostly kvalitní univerzity produkující schopné lidi – za oceánem prestižní Stanfordova univerzita, v moravské metropoli zase soubor vysokých škol v čele s Vysokým učením technickým a Masarykovou univerzitou, které dnes v počtu uchazečů atakují školy pražské. Ze Stanfordu byli jak William Hewlett a David Packard, kteří začínali v garáži v kalifornském městečku Palo Alto koncem třicátých let, tak Larry Page a Sergey Brin, kteří o šedesát let

Děkan investor

A byt má kalifornské high-tech centrum pověst místa, které vzniklo jaksi „samo od sebe“, bez pomocných zásahů shora, není tomu tak. Děkanovi Stanfordské univerzity Fredericku Termanovi se „otec Silicon Valley“ neříká nadarmo – začínajícím firmám výhodně pronajímal univerzitní pozemky, již existující firmy lákal do okolí univerzity nejen nájmou, ale i argumentem, že tu v jeho studentech najdou levnou, ale talentovanou pracovní sílu.

A studenty pak nabádal, aby neodcházel jen do velkých firem, ale zakládali si svoje vlastní společnosti, a dokonce jim s jejich rozjezdem pomáhal. (Podle legendy investoval do Hewletta s Packardem 600 dolarů z vlastní kapsy, což někteří znalci situace označují za

nechal po sobě v jihomoravské metropoli dva tisíce nezaměstnaných. V době vrcholících pobídek, kdy v Česku investoři stavěli jednu továrnu za druhou, to byl jeden z prvních náznaků, že tento boom nemusí být napořád. „Díky tomu se podařilo přesvědčit politiky o tom, že zítřky nemusejí být vždy světlé a že cesta, jak tomu zabránit, je soustředit se na technologie,“ říká ředitel inovačního centra Jiří Hudeček. „Fabriku rychle odšroubujete a přesunete jinam, ale s vývojovým centrem už to tak jednoduše nejde. A právě Brno má ideální podmínky – má tradici, dobrou polohu, jsou tu kvalitní školy.“

Vlastní kapsu stanfordského děkana v brněnském modelu nahradily peníze z veřejných rozpočtů i evropských fondů. Princip ce- →

míní a český chlív

í se mne různí znechucení a zklamaní cizinci
peričti studenti, jestli je tohle počasí v Praze
tuhle dobu nějak výjimečné. Ač nejsem
ert na počasí, odpovídám, že nijak zvlášť,
a možná přišla o pár týdnů dříve. Následuje
y otázka, proč tedy takový dopravní kolaps
avně proč nikdo neuklízí chodníky? Vždyť ta
ha sněhu není nic tak strašného, v takovém
řagu běžně napadne třeba metr.

Člověk se sám osobně s přežíváním
ských poměrech nějak smíří (koneckonců
sme i za Husáka), jenže daleko obtížnější je
vit tu ostudu, ten trapas, ten signál, který
země o sobě vysílá směrem ven, za hranice,
kulturního a civilizovaného světa.

K civilizaci a kultuře patří, že se lidé myjí,
ou si, uklízejí, čistí záchod a nevylévají
šky z okna. I když jsme to jaksi během
edních pár let zapomněli, k civilizaci patří
netání sněhu. Při té neustálé změně zákonů
hlášek už mne ani nezajímá, co je zákonnou
inou marasmu (může za to Kubera, nebo
naopak?). Důležitý je fakt, že se chodníky
tě neuklízí.

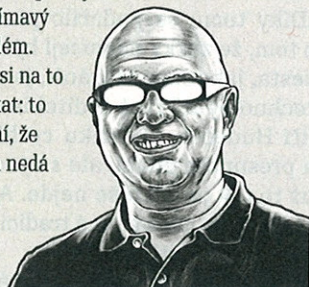
Vyspělost společnosti se nepozná podle toho,
e jednotlivá individua (případně rodiny)
ají samy o sebe. Starat se sám o sebe umí
ý. Vyspělost společnosti se pozná podle
jak se dokáže starat o veřejný prostor,
ostor, který zdánlivě nikomu nepatří. Jestli
e nechápeme, pak vylévání fekálií z okna
e jako další přirozené stadium našeho
ového úpadku.

oneckonců - psích fekálií na pražských
nicích také příliš neubývá, takže je jenom
ka času, kdy to vylévání z okna přijde.
osobně pocházím ze čtvrti rodinných domků,
se chodníky odhrnují a zametají dodnes.
neuklízí, je před sousedy za prase a dovolí
málokdo. Jak to udělat mezi činžáky, aby
kdo styděl, aby někdo vůbec cítil nějakou
ovědnost? Odpověď je jednoduchá: chce
abilní pravidla, aby lidé věděli, zda se má
t obec, či majitel domu. Všichni jsme teď
ní pohyblivosti a neustálé proměnlivosti
del. Nikdo už ani neví, kdo je za co vlastně
vědný.

ochopit tyhle elementární věci se mi jeví
důležitější než volby či vláda a která
ce v Praze. Zdá se mi to být jaksi o řád
Potíž je ale v tom, že spouště lidem se to
ýt o řád níž. Případá jim

jako nezajímavý
inální problém.
horší je, že si na to
čínají zvykat: to
ce normální, že
chodnicích nedá
t.

MACHÁČEK

DÝ DEN NOVÝ AUDIT JANA MACHÁČKA NA
W.RESPK.T.CZ/AUDIT-JANA-MACHACKA/

Pozor, jedu! (Bender Robotics a robot Advee)

→ lého souboru tamních projektů je ale stejný
- mladým talentům poskytnout prostory, radu
a pomoc s podnikatelskou byrokracií, případně
půjčku na rozjezd byznysu a zavedené společ-
nosti nalákat na výhodné podmínky a potenciál
univerzit a existujících či právě budovaných vý-
zkumných center.

Advee s Ginou jdou do světa

V technologických inkubátorech, které JIC pro-
nové firmy provozuje, se za sedm let „vylíhlo“
padesát firem a podle odhadů svojí činností za
tu dobu vydělaly miliardu korun.

Že má tato „podpora podnikavosti“ smysl,
ukazují průzkumy: drtivá většina studentů
v nich totiž prohlašuje, že na vlastní byznys
nepomyslí. A to potvrzují i příklady z praxe -
lidé z mladých firem svorně přiznávají, že pod-
nikání neměli mezi vysněnými cíli. Přesto dnes
díky inkubátoru startují společnosti, jejichž
produkty vyhrávají mezinárodní soutěže a už
se používají v praxi. Cíli mají i při střízlivém
odhadu budoucnosti.

Petra Bačková, Zbyněk Pouliček (oba 24)
a jejich o rok starší kolega Boris Procházka se
pořád rozpačitě uculují, když mají novinářské
návštěvě sdělit svoje pozice ve společnosti
Gina Software, kterou společně před pár mě-
síci založili a teď v inkubátoru budují. Ze stu-
dentů VUT se totiž stali ředitelka marketingu,
ředitel firmy a finanční ředitel. „Nikdy jsem si
nemyslel, že budu podnikat, připadalo mi to
příliš komplikované a rizikové,“ říká Zbyněk
Pouliček a kolegové přikyvuji.

Trojice vyvinula mapovou aplikaci Gina -
program, jehož základním principem je vý-
měna geografických informací a který by se
mohl hodit v oborech, kde se v terénu jed-
notlivé týmy i jejich vedení potřebují snadno
a rychle dozvědět, co a kde dělají jejich ko-
legové či co se kde v dané oblasti děje. Tedy
zejména záchranáři či humanitární orga-
nizace (ale i další profesionálové, třeba ze-

měměřiči). Gina zvítězila v tuzemském kole
studentské technologické soutěže pořádané
Microsoftem a zemětřesení na Haiti jí při-
pravilo okamžitou zkoušku v terénu, která
se povedla. Používá ji tam liberecká humani-
tární organizace Hand for Help či zástupce
Evropské unie.

Další místnost technologického inkubá-
toru sice není garáž z vývojářských legend,
ale silně ji připomíná. Na stěně plakát komi-
kového filmu Kick Ass, na policiče baterie
energetických drinků a uprostřed prototyp,
k jehož dokončení nedávno Stanislav Věchet
a Jan a Radek Hrbáčkoví zvýšenou dávkou ko-
feinu potřebovali. Je to metr šedesát vysoký
bílý robot Advee s velkou obrazovkou, který
návštěvníkům překvapivě neplechovým hla-
sem oznamuje „pozor, jedu“.

Advee a společnost Bender Robotics je pak
výsledkem protnutí fanoušků „autonomní ro-
botiky“ a jejich obchodně uvažujícího známého
(všichni z brněnského učení technického). „Oni
měli know-how, ale neuměli to prodat, já bych
něco prodat uměl, ale neměl jsem co,“ říká Ši-
mon Chudoba. „Původní nápad byl jezdicí ro-
bot, který by poskytoval informace.“ Dnešní
podoba Advee umí tisknout, mluví, kamerou
snímá okolí, je schopen vyhodnotit, že to, co má
před sebou, je člověk, a zamířit k němu a upo-
zornit ho na informace, které nese. Možné vy-
užití v praxi je široké - kongresy, konference,
veletrhy, plesy, obchodní centra... Veřejná pre-
miéra odbyta před dvěma týdny na marketin-
gové soutěži měla úspěch - robot vyhrál sérii
cen a vzbudil všeobecnou pozornost. A jeho
tvůrci už vážně jednají o nasazení robota třeba
na český ples v Bruselu.

Shrnuto, podtrženo - zájem světových gi-
gantů, ale zejména nápady a energie místních
talentů dávají naději, že technologické Brno
není přechodnou módou na pár sezon, ale že
se může v budoucnu stát tahounem celé české
ekonomiky. ■